

Rechtbank Arnhem
Militaire Kamer
Vonnissen van 24 december 2004

Voorzitter: mr. E.G. Smedema, *rechter:* mr. M. Wesselink, *militair lid:* kolonel mr. A.M. van Gorp

Waar is de militaire detentie voor bedoeld?

De militaire detentie van maximaal zes maanden is bedoeld voor die militairen die binnen de militaire gemeenschap zullen kunnen blijven.

(art. 11 WvMS)

VERKORT VONNIS

In de zaak van de officier van justitie in het arrondissement Arnhem tegen [verdachte], geboren op [datum] te [plaats], wonende [adres] te [plaats], rang/stand: marinier der eerste klasse, nr.: [nummer], ingedeeld bij [eenheid].

Raadsman: mr. K.J. Meijer, advocaat te Sint Annaparochie.

1. De inhoud van de tenlastelegging

Aan verdachte is tenlastegelegd dat:

1. “hij op of omstreeks 25 april 2004 te Leeuwarden, in de gemeente Leeuwarden, aan een persoon genaamd Q., opzettelijk zwaar lichamelijk letsel (een blijvend/langdurig litteken in de wang, althans in het gezicht), heeft toegebracht, door deze opzettelijk met een mes, in ieder geval met een scherp en/of puntig voorwerp, in diens wang/gezicht/hoofd te steken/snijden”;

althans, indien het vorenstaande onder 1 niet tot een veroordeling leidt:

“hij op of omstreeks 25 april 2004 te Leeuwarden, in de gemeente Leeuwarden, ter uitvoering van het voornemen en het misdrijf om aan Q. opzettelijk zwaar lichamelijk letsel toe te brengen, opzettelijk die Q. met een mes, in ieder geval met een scherp en/of puntig voorwerp, in een wang, in ieder geval in het gezicht heeft gestoken/gesneden, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid”;

meer subsidiair:

“hij op of omstreeks 25 april 2004 te Leeuwarden opzettelijk mishandelend een persoon (te weten Q.), met een mes, althans met een scherp en/of puntig voorwerp, in diens wang/gezicht/hoofd heeft gestoken/gesneden, tengevolge waarvan deze zwaar lichamelijk letsel (een blijvend/langdurig litteken in de wang, althans in het gezicht), althans enig lichamelijk letsel, heeft bekomen en/of pijn heeft ondervonden”;

2. “hij op of omstreeks 25 april 2004 te Leeuwarden, in de gemeente Leeuwarden, Q. heeft bedreigd met enig misdrijf tegen het leven gericht, althans met zware mishandeling, immers heeft verdachte opzettelijk een of meerdere malen een vuurwapen op voornoemde Q. gericht (gehouden)”;

3. “hij op of omstreeks 25 april 2004 te Leeuwarden een wapen van categorie III, te weten een pistool (semi-automatisch, Zastava, model M57, kaliber 7.62), en/of munitie van categorie III, te weten een aantal (2), althans een, patro(o)n(en) (kal. 7.62 mm), voorhanden heeft gehad”;

De in deze telastelegging gebruikte termen en uitdrukking en worden, voorzover daaraan in de Wet wapens en munitie betekenis is gegeven, geacht in dezelfde betekenis te zijn

gebezigd.

2. Het onderzoek ter terechtzitting

De zaak is op 13 december 2004 ter terechtzitting onderzocht. Daarbij is verdachte verschenen. Verdachte is bijgestaan door mr. K.J. Meijer, advocaat te Sint Annaparochie.

Als benadeelde partij heeft zich schriftelijk in het geding gevoegd: Q., wonende te [adres / plaats].

De officier van justitie heeft geëist dat verdachte ter zake van het onder 1 primair tenlastegelegde zal worden vrijgesproken en ter zake van het onder 1 subsidiair, 2 en 3 tenlastegelegde zal worden veroordeeld tot een militaire detentie voor de duur van 6 (zes) maanden, geheel voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaren met als bijzondere voorwaarde op te leggen reclasseringstoezicht en oplegging van een taakstraf in de vorm van een werkstraf voor de duur van 240 (tweehonderd veertig) uren, subsidiair 120 dagen hechtenis met aftrek van de tijd in verzekering en voorlopige hechtenis doorgebracht, te weten 8 (acht) uren.

De officier van justitie heeft voorts gesteld dat de vordering van de benadeelde partij Q. niet van zo eenvoudige aard is dat zij zich leent voor behandeling in het strafgeding. Hij vordert daarom dat de benadeelde partij niet-ontvankelijk zal worden verklaard in de vordering.

Verdachte en zijn raadsman hebben het woord ter verdediging gevoerd.

3. De beslissing inzake het bewijs

Voor zover er in de tenlastelegging kennelijke taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn die fouten verbeterd. Verdachte is daardoor niet in zijn verdediging geschaad.

De militaire kamer acht niet wettig en overtuigend bewezen hetgeen verdachte onder 1 primair is tenlastegelegd en zal hem daarvan vrijspreken.

De militaire kamer acht wettig en overtuigend bewezen dat verdachte het onder 1 subsidiair, 2 en 3 tenlastegelegde heeft begaan, met dien verstande dat bewezen wordt geacht dat:

1. hij op 25 april 2004 te Leeuwarden, in de gemeente Leeuwarden, ter uitvoering van het voornemen en het misdrijf om aan Q. opzettelijk zwaar lichamelijk letsel toe te brengen, opzettelijk die Q. met een mes in een wang heeft gesneden, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

2. hij op 25 april 2004 te Leeuwarden, in de gemeente Leeuwarden, Q. heeft bedreigd met enig misdrijf tegen het leven gericht, immers heeft verdachte opzettelijk meerdere malen een vuurwapen op voornoemde Q. gericht (gehouden);

3. hij op 25 april 2004 te Leeuwarden een wapen van categorie III, te weten een pistool (semi-automatisch, Zastava, model M57, kaliber 7.62), en munitie van categorie III, te weten een aantal (2) patronen (kal. 7.62 mm), voorhanden heeft gehad.

Hetgeen verdachte onder 1 subsidiair, 2 en 3 meer of anders is tenlastegelegd is niet bewezen. Verdachte moet daarvan worden vrijgesproken.

De beslissing dat verdachte het bewezenverklarde heeft begaan, is gegrond op de feiten en omstandigheden die in de bewijsmiddelen zijn vervat. Voor zover meer feiten bewezen zijn verklaard, worden de bewijsmiddelen alleen gebruikt voor het feit of de feiten waarop deze betrekking hebben.

De bewijsmiddelen zullen worden uitgewerkt. In die gevallen waarin de wet aanvulling van het vonnis vereist en zullen dan in een aan dit vonnis te hechten bijlage worden opgenomen.

4. De strafbaarheid van het bewezenverklaarde

Het bewezenverklaarde levert op:

feit 1 subsidiair:

“poging tot zware mishandeling”;

feit 2:

“bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht”

feit 3:

“handelen in strijd met artikel 26, eerste lid, van de Wet wapens en munitie, begaan met betrekking tot een vuurwapen van categorie III”;

en

“handelen in strijd met artikel 26, eerste lid, van de Wet wapens en munitie”.

De feiten zijn strafbaar.

5. De strafbaarheid van verdachte

Over verdachte is een monodisciplinair rapport opgemaakt door drs. H.M.J. Vandenboorn, gezondheidszorgpsycholoog BIG van de Forensische en Sociale Psychiatrie te Amersfoort, gedateerd 6 juli 2004, waarin hij concludeert:

Betrokkene is niet lijdende aan een ziekelijke stoornis, noch aan een gebrekkige ontwikkeling van de geestvermogen, doch bezit wel narcistische persoonlijkheidstrekken. Deze omschrijving gold ook ten tijde van het tenlastegelegde.

Betrokkene is voor het tenlastegelegde, indien bewezen, als niet relevant verminderd toerekeningsvatbaar te beschouwen.

Overeenkomstig deze conclusie kan niet worden gezegd dat verdachte niet strafbaar is. Er is voorts ook geen andere omstandigheid aannemelijk geworden die de strafbaarheid van verdachte geheel uitsluit. Verdachte is dus strafbaar.

6. De motivering van de sanctie(s)

Bij de beslissing over de straf heeft de militaire kamer rekening gehouden met:

- de aard en de ernst van het bewezenverklaarde en de omstandigheden waaronder dit is begaan; de persoon en de persoonlijke omstandigheden van verdachte, waarbij onder meer is gelet op:

- het uittreksel uit het algemeen documentatieregister betreffende verdachte, gedateerd 27 oktober 2004; een voorlichtingsrapportage van de Dr. Kuno van Dijk Stichting, Organisatie voor verslavingszorg, te Leeuwarden, gedateerd 28 juli 2004, betreffende verdachte; het hiervoor onder 5 vermelde monodisciplinair rapport opgemaakt door drs. H.M.J. Vandenboorn, gezondheidszorgpsycholoog BIG van de Forensische en Sociale Psychiatrie te Amersfoort, gedateerd 6 juli 2004.

De militaire kamer heeft bij de straftoemeting mede gelet op de navolgende door de officier van justitie - onder toezegging van afzonderlijke strafvervolgning ter zake te zullen afzien - ad informandum gevoegde zaak welke door verdachte is erkend, voorzien van het parketnummer [nummer], te weten: verbale bedreiging met misdrijf tegen de heer Q. op 25 april 2004 te Leeuwarden, gemeente Leeuwarden.

De militaire kamer overweegt in het bijzonder het navolgende.

Verdachte heeft gepoogd iemand zwaar lichamelijk letsel toe te brengen door deze met een mes in de wang te snijden en voorts heeft hij die persoon daarna tot tweemaal toe bedreigd met een misdrijf tegen het leven door een met twee scherpe patronen doorgeladen wapen op deze persoon te richten.

Om de ernst van de feiten aan te geven en teneinde verdachte te weerhouden van het plegen van strafbare feiten wordt hem een voorwaardelijke militaire detentie opgelegd van na te melden duur. De militaire kamer ziet, gelet op verdachtes persoonlijke omstandigheden, aanleiding aan de voorwaardelijke militaire detentie de bijzondere voorwaarde te verbinden dat verdachte zich zal houden aan de aanwijzingen van de reclassering.

Tevens vindt de militaire kamer oplegging van een taakstraf in de vorm van een leerstraf aangewezen door verdachte een individuele sociale vaardigheidstraining op te leggen en tevens is oplegging van een taakstraf in de vorm van een werkstraf van na te melden duur passend om verdachte met een direct voelbare strafrechtelijke reactie te confronteren.

Op grond van de op te leggen sancties zal de militaire kamer het met ingang van 29 april 2004 geschorste bevel tot voorlopige hechtenis van verdachte opheffen.

6a. De beoordeling van de civiele vordering

De benadeelde partij heeft overeenkomstig het bepaalde in artikel 51b van het Wetboek van Strafvordering opgave gedaan van de inhoud van de vordering, strekkende tot vergoeding van geleden schade.

Aan de benadeelde partij is door het onder 1 subsidiair bewezenverklarde strafbare feit rechtstreeks nadeel toegebracht dat niet in vermogensschade bestaat. Aan de wettelijke vereisten, waaronder die bedoeld in artikel 6:106 van het Burgerlijk Wetboek, is voldaan. Niet onderbouwd is of er sprake is van een blijvend ontsierend litteken. Naar maatstaven van billijkheid moet deze immateriële schade bij wijze van voorschot worden begroot op na te melden bedrag.

De militaire kamer acht de vordering voor wat betreft de materiële schade niet van eenvoudige aard, omdat dit gedeelte van de vordering onvoldoende is onderbouwd. De benadeelde partij zal voor wat betreft dit gedeelte van de vordering niet-ontvankelijk worden verklaard. Mogelijk kan de benadeelde partij de schade verhalen via de burgerlijke rechter.

Voor het toewijsbare deel van de vordering geldt tevens dat de militaire kamer de schadevergoedingsmaatregel ex art. 36f van het Wetboek van Strafrecht zal toepassen en dus verdachte de verplichting zal opleggen een bedrag, gelijk aan het door de militaire kamer toe te wijzen schadebedrag, aan de Staat te betalen ten behoeve van de benadeelde partij.

7. De toegepaste wettelijke bepalingen

De beslissing is, behalve de eventueel hiervoor genoemde wettelijke voorschriften, gegrond op de artikelen 10, 14a, 14b, 14c, 14d, 22c, 22d, 27, 45, 57, 91, 285 en 302 van het Wetboek van Strafrecht, de artikelen 26, 55 en 56 van de Wet wapens en munitie en op artikel 11 van het Wetboek van Militair Strafrecht.

8. De beslissing

[Vrijspraak van feit 1 primair en veroordeling voor de feiten 1 subsidiair, 2 en 3 tot :
 - een voorwaardelijke militaire detentie van 6 maanden met een proeftijd van 2 jaren en de bijzondere voorwaarde dat hij zich houdt aan de aanwijzingen van de reclassering;
 - een leerstraf, te weten individuele sociale vaardigheidstraining voor de duur van 12 uren subsidiair 6 dagen hechtenis
 - en een werkstraf van 228 uren verminderd met 8 uren vanwege 4 dagen ondergane voorlopige hechtenis subsidiair 114 dagen hechtenis.

Toewijzing van de vordering van de benadeelde partij tot een bedrag van € 200 als voorschot en oplegging van de schadevergoedingsmaatregel voor datzelfde bedrag subsidiair 4 dagen hechtenis].

NASCHRIFT

Hier een geval van een militair waarvan kennelijk niet wordt verwacht dat deze als gevolg van de begane feiten zal worden ontslagen. De rechtbank legt militaire detentie op van zes maanden in voorwaardelijke vorm.

De militaire detentie is ingevolge art. 11 WvMS maximaal zes maanden en kan worden opgelegd in plaats van een gevangenisstraf of hechtenis.

Bij de partiële herziening van 1963 werd gesteld dat de militaire detentie destijds in het Wetboek van Militair Strafrecht was opgenomen om militairen die met de strafrechter in aanraking kwamen buiten de gevangenis en binnen de militaire gemeenschap te kunnen houden zonder dat op hen het odium van een veroordeling tot gevangenisstraf zou komen te rusten. Dat standpunt is bij de later wetgevingsoperaties en tot op heden niet gewijzigd zodat ook nu nog een onvoorwaardelijke veroordeling tot zes maanden militaire detentie op zich niet tot een ontslag als militair hoeft te leiden.

J.R.G.J.

^x) Memorie van toelichting bij het voorstel tot rijkswet dat leidde tot de rijkswet van 4 juli 1963, Stb. 1963, 295.